

חַת־ת לַיּוֹם שְׁנֵי פְּרָשֹׁת וַיְחִי י"ג טַבֵּת, ה'תשפ"ד

מְקַדֵּשׁ לְמַעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תִּמְיַד עֵינֵי ה' אֶלְקִיךָ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חַמֵּשׁ / שְׁנֵי עִם רַש"י

הַיּוֹם בְּחַמֵּשׁ יַעֲקֹב מֵתַחִיל לְבָרֵךְ אֶת אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה.

יַעֲקֹב כָּבַד לֹא יָכַל לְרַאוֹת טוֹב כְּמוֹ בַּעֲבָרָה, מִכֵּיּוֹן שֶׁהִזְדַּקֵּן. יוֹסֵף הֵבִיא אֶת הַבָּנִים שְׁלוֹ וְהַעֲמִיד אוֹתָם מִמֶּשׁ לִיד יַעֲקֹב. יַעֲקֹב חָבַק וְנָשַׁק אוֹתָם, וְאָמַר לְיוֹסֵף לֹא הֶעֱלִיתִי עַל דַּעְתִּי שְׂאוּכַל לְרַאוֹתָהּ, וְה' הִרְאָה לִי אֶפְיָלוֹ אֶת הַבָּנִים שְׁלֹךְ!

יוֹסֵף הִלֵּךְ עִם בָּנָיו אַחֲוֵרָנִית, וְהִשְׁתַּחֲוָה.

יוֹסֵף הַעֲמִיד אֶת אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה בְּמִקּוֹם הַמִּתְאִים כְּדִי שִׁיעֲקֹב יְבָרֵךְ אוֹתָם. הַיּוֹת וּמְנַשֶּׁה הִיָּה הַבְּכוֹר, יוֹסֵף הַעֲמִיד אוֹתוֹ לִיד יְדוֹ הַיְמָנִית שֶׁל יַעֲקֹב, וְאֶת אֶפְרַיִם, הַעֲמִיד לִיד יְדוֹ הַשְּׂמָאלִית שֶׁל יַעֲקֹב.

יַעֲקֹב שָׁפַל אֶת יְדָיו (בְּאַלְכָסוֹן) וְהִנִּיחַ אֶת יְדוֹ הַיְמָנִית עַל אֶפְרַיִם!

יַעֲקֹב בָּרַךְ אוֹתָם בְּבִרְכָה מְאֹד מִפְּרִסְמֹת: "הַמְלֵאךְ הַגּוֹאֵל אוֹתִי מִכָּל רָע, יְבָרֵךְ אֶת הַנְּעָרִים וַיִּקְרָא

בָּהֶם שְׁמִי, וְשֵׁם אָבוֹתֵי אַבְרָהָם וַיְצַחֵק, וַיִּדְגּוּ לְרֹב בְּקִרְבַּ הָאָרֶץ "

- ה' שְׂאֵבְרָהֶם וַיְצַחֵק הֵלְכוּ בְּדַרְכָּיו, שֶׁתִּמְיַד דָּאֵג לִי וְשִׁלַּח מְלָאךְ לְשִׁמּוֹר עָלַי, תֵּן לְבָנִים הָאֵלֶּה בְּרָכָה, שֶׁהֵם יִהְיוּ יְדוּעִים בְּשְׁמִי וּבְשִׁמוֹת אָבוֹתֵי וְשִׁיְהִיו לָהֶם הַרְבֵּה יְלָדִים כְּמוֹ שֵׁשׁ לְדָגִים, מִבְּלִי לִפְחַד מַעֲוֵן הָרָע.

~

הַרְבֵּי מוֹנָה סָבָה נוֹסֶפֶת מְדוּעַ יַעֲקֹב בָּרַךְ אוֹתָם שִׁיְהִיו כְּמוֹ דָּגִים. דָּגִים אֵינָם יְכוּלִים לְהִיּוֹת מְחוּץ לְמַיִם, מִקּוֹר חַיּוֹתָם. יַעֲקֹב בָּרַךְ אֶת מְנַשֶּׁה וְאֶפְרַיִם שֶׁהֵם גַּם כֵּן יִהְיוּ לְאֶחָד עִם מִקּוֹר הַחַיּוֹת שְׁלֵהֶם, ה'. עַל יְדֵי שִׁיְהִיו מְחַבְּרִים תִּמְיַד לְרַצוֹנוֹ שֶׁל ה' וְלַעֲבוּדָתוֹ, הֵם יִהְיוּ תִּמְיַד הַכְּפִלִי לְקַבֵּל אֶת בְּרַכְתּוֹ ה'.

(לְקוּטֵי שִׁיחוֹת חֶלֶק כ"ה, עמ' 11)

תהלים / יום י"ג לחדש פרקים ס"ט- ע"א

אחד הפסוקים בפרק ס"ט הוא: "ואני תפלתי לך ה' עת רצון". אמרים פסוק זה מדי יום בתפלת שחרית בקטע- "מה טובי" פעם נוספת בה אמרים פסוק זה, לפני שמוציאים את ספר התורה בשבת בתפלת מנחה. המשמעות של הפסוק- כשאנו מתפללים זהו זמן מיחד. הסבה שאמרים אותו במנחה של שבת היא מכיון שזהו הזמן המיוחד ביותר בכל השבת. לעת רצון זו, בזמן תפילת המנחה, ישנו כנוי מיחד בזהר "רעוא דרעוין" והתפלות נענות באפן מיחד בזמן זה.

הרבי לומד מפסוק זה שהיות שהתפלה שלנו נענית במיחד בזמן זה, זהו זמן מיחד להחליט החלטות לשבוע הבא. וכל החלטה טובה שאנו מחליטים יש בה הכח להביא את משיח עכשו.

תניא / פרק ט' (י"ג טבת שנה מעוברת)

כעת, שאנו יודעים היכן נמצאות הנפשות שלנו בגוף, אבל איך זה עובד אם שתיהם באותו גוף וכל אחת מהן רוצה משהו אחר? האדמו"ר הזקן יספר, מה קורה אתם: האדמו"ר הזקן כותב, שהגוף הוא כמו עיר ששני מלכים נלחמים עליה. כל אחד רוצה להיות השולט, כדי שכלם יאמרו שהוא המלך על העיר, וכלם יצטרכו לשמוע בקולו. שני המלכים האלה הם בעצם שתי הנפשות שנמצאות בתוכנו. הנפש האלוקית רוצה להיות האחראית הבלעדית, שכל הגוף ישמע לה ויעשה רק מצוות ומעשים טובים, ואפילו הנפש הבהמית תשמע לה! הנפש הבהמית רוצה את אותו דבר! היא רוצה להיות היחידה האחראית על הגוף, כדי שהגוף ישמע אך ורק לה! ולכן, הו כל הזמן נלחמות ביניהן. התוכלו לחשב על מה נלחמות הנפשות שלכם ביניהן?

היום יום / י"ג טבת

כשמתנהגים בדרך שהחסידות מלמדת, לעתים אפילו לא צריכים לעבוד קשה כדי לקרב יהודים לתורה ומצוות. החסידות מקרינה מתוכנו ואנשים אוהבים דברים שמאירים ומקרינים, בדיוק כמו שאנשים יתאספו סביב פנס שנצב בחוץ, מכיון שאוהבים להיות קרובים לאור. גם אתם יכולים להיות פנסאים. ואנשים ירצו להתקרב ליהדות, כשהם יראו את האור שבהתנהגות שלכם!

ספר המצוות / מצוות לא תעשה רמ"ד, עשה רל"ט

היום לומדים שתי מצוות על גנבה
1. מצוות לא תעשה רמ"ד – אסור לגנב, אפילו פרוטה

רמב"ם / הלכות גנבה פרקים א', ב', ג'

ברמב"ם היום מתחילים ללמד סדרה חדשה של הלכות על גנבה. ישנם תשעה פרקים (נלמד אותם בשלושת הימים הקרובים בעזרת ה') שבהם נלמד על האסור לגנב (ששת הפרקים הראשונים) אסור רמאות (שני הפרקים הבאים) ואסור גנבת נפש (בפרק האחרון) ישנן שבע מצוות העוסקות בהלכות גנבה.

פרק א' - מסביר מה הפונה גנבה. אסור לגנב שום דבר, אפילו לא גרגיר מאף אחד אפילו לא מיילד קטן, אפילו לא בצחוק ואפילו לא אם מתחננים להחזיר לו מאחר יותר.

דרכי החסידות / הכנה ל"י שבת

אחרי ימי השמחה של ה' טבת ה'תשמ"ז, הורה הרבי שיש להתכונן ל"י שבת בעזרת המשפיע/ה. אבל מה זה בעצם משפיע?

משפיע /ה הוא אדם שיש לו יותר יראת שמים ונסיון בחיים ממך.

אפשר לדון למשפיע על המצב בעבודת ה' כדי לדעת שמישהו נוסף יודע על המצב וכך הדבר ידרבן לעשות יותר מהרגיל.

משפיע/ה יכול לעזור הוא אם אנו לא בטוחים במשהו. האם עלינו לקחת על עצמנו החלטה ללמד יותר תניא או לתת יותר צדקה? האם זה בסדר לקרא ספר על חיות לא כשרות? האם אקרא שנים מקרא אחרי שאסים לנקות את חדרי או אעזר לאמא לערוך את השלחן לשבת? (האם יש לכם שאלות משלכם?)

אולם כיצד אנו יכולים לבטח שהמשפיע יתן לנו את התשובה הנכונה?

מכיון שהמשפיע מקבל כח מיוחד מה' לדעת מה הדבר הנכון לעשות. הנה ספור שהרבי ספר ויכול לעזור לנו להבין.

לפני שנים רבות בפראג, חי רב גדול שנקרא "הנודע ביהודה" (רבי יחזקאל יהודה לנדא). בעירו היו אנשים שלא אהבו אותו והם החליטו להתחכם עליו כדי שאנשים אחרים יחשבו שהוא איננו רב כה גדול. הם חפשו שאלה הלכתית מסבכת, שהוא כנראה יטעה בה. והנה כפי שצפוי, כאשר הם שאלו את הנודע ביהודה את השאלה המרפבת, הוא ענה להם תשובה מטעית. הם מאוד התלהבו מכך שהתכנית שלהם הצליחה. הם הוכיחו ל"נודע ביהודה" על פי הספרים שהתשובה שלו שגויה. אבל במקום ש"הנודע ביהודה" יהיה נבוך, הוא אמר: "זו לא היתה שאלה אמיתית על משהו שהתרחש, נכון?". עכשיו הם היו נבוכים.

"הנודע ביהודה" הסביר, שרב הוא רק בן אדם כמו כל אדם אחר, הוא איננו משלם והוא יכול לטעות. אם כן, איך אנו יכולים לשאל את הרב לדעת התורה? בתורה אין טעויות חס ושלום. איך אנו יכולים לבטח ברב שלא יטעה כשמדבר בתורה?

"הנודע ביהודה" הסביר, שה' נותן כח מיוחד וסיעתא דשמיא לרב כדי שיוכל לענות תמיד את התשובה הראויה על פי ההלכה בדיוק כפי שה' רוצה שנגהג.

"הנודע ביהודה" ידע, שאם הוא טעה, הרי שלא זכה לקבל סיוע מה' לשם כך. ומדוע? בגלל שהוא לא היה זקוק לכח מיוחד זה, האנשים לא שאלו שאלה אמיתית שנוגעת להלכה.

באופן זה, אנו יכולים לבטח שלמרות שהמשפיע שלנו איננו משלם, הוא אומר לנו בדיוק מה ה'

רוצה שנעשה. אם אנו בוחרים בו/ בה למשפיע כפי שהרבי בקש, הוא / היא יקבלו כח מיוחד לענות בדיוק את הדבר הנכון.

תפלה / שמונה עשרה

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה נחמה ציפה בת ר' שמעיה ע"ה גודמן

בגמרא מסכת ברכות, ר' חנינא מסביר את מבנה תפילת שמונה עשרה. קודם משבחים את ה', אחר כך מבקשים את צרכינו ולבסוף מודים לה' על חסדו לפני שמסיימים את התפלה.

הרמב"ם מסביר שכך היהודים התפללו מאז ומתמיד. אפילו לפני שהיה סדור ועוד לפני שאנשי כנסת הגדולה תקנו את מילות התפלה. כך יהודים נגשים לה'. עומדים, ובמלים אישיות משלהם, משבחים את ה', מבקשים את צרכיהם ולבסוף מודים לה' על חסדו.

באשר יהודים כבר לא דברו לשון הקדש בראוי, אנשי כנסת הגדולה תקנו את ברכות שמונה עשרה. כך, כולם יוכלו לומר את שלושת החלקים בראוי ולבקש מה' את כל צרכיהם כפי שנכון לעשות זאת.